

การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

นำเสนอเมื่อ : 13 ก.ค. 2552

ชื่อเรื่อง การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนบ้านขามเรียน อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผู้วิจัย นายสมชาย ยมรัตน์ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการ วิทยาลัยนวัตกรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1)

เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนบ้านขามเรียน อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 2) เพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้

ที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนบ้านขามเรียน อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 3) เพื่อศึกษาผลจากการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อ

ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนบ้านขามเรียน อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ก่อนและหลังการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ โดยผู้ศึกษา

ได้ตั้งสมมุติฐานในการศึกษาไว้ดังนี้ 1) ครูมีความสามารถใช้แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม

การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพิ่มขึ้น 2)

นักเรียนมีทักษะในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองโดยใช้แหล่งเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นเพิ่มขึ้น 3) ครู นักเรียนและผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการใช้แหล่งเรียนรู้ ในการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองโดยการสุ่มจากตัวแทนหมู่บ้านในสังกัด 4 หมู่บ้าน นักเรียนโดยการสุ่มจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมทั้งสิ้น 148 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัย เป็นแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า แบบสอบถาม แบบวัดความพึงพอใจและแบบสอบถามเพื่อการประเมิน รวมทั้งหมด 8 ฉบับ สถิติที่ใช้เป็นสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐานทดสอบความแตกต่าง t-test แบบ Dependent Samples

ผลการศึกษาพบว่า

1.

ผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโรงเรียนบ้านขามเรียน อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 โดยรวมพบว่าสภาพปัญหาก่อนการพัฒนาแหล่งเรียนรู้

อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับสภาพความต้องการในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม

การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สภาพปัญหาที่ค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ สหกรณ์โรงเรียน และการเลี้ยงปลา (ในกระชัง)

ส่วนความต้องการการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การเลี้ยงปลา (ในกระชัง) และโรงเพาะเห็ด เช่นเดียวกัน

2. ผลการศึกษาการนำรูปแบบการพัฒนาและความเป็นไปได้ของแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อ

ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโรงเรียนบ้านขามเรียน อำเภอพยุหะภูมิพิสัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 โดยรวมและรายข้อ มีระดับการดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุด โดยผู้ปกครองมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการ อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งแตกต่างจากครูที่มีระดับการดำเนินการอยู่ในระดับมาก

3. ผลการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนบ้านขามเรียน อำเภอพยุหะภูมิพิสัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ 1) ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครู โดยรวมและรายด้านพบว่า มีความสามารถอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือด้านกระบวนการ รองลงมาเป็น ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม และด้านสื่อการเรียนการสอน ตามลำดับ 2) ทักษะในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองของนักเรียน โดยรวมและรายด้าน พบว่ามีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อ 2 ทักษะกระบวนการกลุ่ม 3) ความพึงพอใจของครู และผู้ปกครองที่มีต่อการใช้แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนบ้านขามเรียน อำเภอพยุหะภูมิพิสัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 โดยรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ส่วนนักเรียนนั้นมีความพึงพอใจในแหล่งการเรียนรู้ บ่อเลี้ยงปลาธรรมชาติ สูงสุด 4) สภาพปัญหาและความต้องการหลังการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนบ้านขามเรียน อำเภอพยุหะภูมิพิสัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 โดยรวมพบว่าสภาพปัญหาอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับสภาพความต้องการที่มีระดับความต้องการน้อย และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสภาพปัญหาความต้องการก่อนและหลังการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้